

Uniunea Avocaților din Republica Moldova

Союз Адвокатов Республики Молдова

Union of Advocates of the Republic of Moldova

Comisia pentru etică și disciplină

MD-2012, mun. Chișinău, str. București, 46, tel.: 022226152, fax: 022226152

e_mail: uniunea.avocailor.rm@gmail.com, www.uam.md

DECIZIE nr. 1/8/2026

În cauza disciplinară intentată în privința Avocatului **Doina-Ioana STRĂISTEANU**, titulara licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 2040, eliberată la 14.12.2010, /în temeiul petiției nr. D183/2026 12.01.2026 și nr. 548/2026 din 13.02.2026, depuse de cetățeanul **Eugeniu XXXXXX**/

mun. Chișinău

4 mai 2026

Comisia pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților, în componența membrilor prezenți în ședință: d-na **Cristina SULTAN** - președinte; d-nii avocați: **Mihaela PREPELIȚA**, **Victor DODON**, **Petru LOGHINESCU**, **Zinaida LUPAȘCU**, **Mihai GAFTON**, **Victor BARAN**, **Vladimir CIMPOEȘ**, **Vitalie TĂBÎRȚĂ**, **Ion ȚURCANU** - membri, precum și d-na **Victoria DEVIȚCAIA** - secretar, examinând cauza disciplinară intentată în privința avocatului Doina-Ioana STRĂISTEANU, titulara licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 2040, eliberată la 14.12.2010, în procedura disciplinară intentată de Comisia pentru etică și disciplină la data de 06.04.2026.

I.

La data de 22.01.2026, la Comisia pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova a parvenit petiția depusă de cet. Eugeniu XXXXXX, prin care s-au invocat pretinse abateri disciplinare comise de avocata Doina-Ioana Străisteanu în raport cu petiționarul, constând, în esență, în încetarea unilaterală și nejustificată a acordării asistenței juridice, fără notificare prealabilă corespunzătoare și fără asigurarea continuității apărării într-o cauză penală privind presupuse acte de violență asupra unui copil minor.

La data de 13.02.2026, petiționarul a depus o cerere de completare a petiției inițiale, cu achitarea taxei pentru examinarea petiției, solicitând inițierea și examinarea procedurii disciplinare, constatarea abaterilor disciplinare și aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege.

În temeiul prevederilor art. 48 alin. (6) și (7) din Statutul profesiei de avocat, cu modificările ulterioare, petiția, împreună cu anexele aferente, a fost comunicată avocatei vizate la data de 03.03.2026, acesteia fiindu-i asigurată posibilitatea de a depune explicații, înscrisuri și o referință pe marginea faptelor relatate de petiționar. La data de

04.03.2026, avocata și-a exercitat dreptul la apărare, prezentând Comisiei o poziție scrisă însoțită de înscrisuri anexate.

La data de 16.03.2026, CED a dispus prelungirea termenului general al procedurii administrative în temeiul art. 60 alin. (5) din Codul administrativ, pentru prelucrarea documentelor și raportarea completă a cauzei.

II.

Din materialele cauzei administrative rezultă că între petiționar și avocata vizată a fost încheiat un contract de asistență juridică la 14 mai 2025 cu nr. 468/24, având ca obiect acordarea asistenței și reprezentării juridice într-o procedură penală ce viza presupuse fapte de violență comise asupra fiicei minore a petiționarului, într-o instituție preșcolară. Comunicarea dintre părți a fost realizată în principal prin intermediul aplicației WhatsApp la propunerea avocatei, într-un grup în care au fost incluși petiționarul, soția acestuia și avocata, această împrejurare fiind recunoscută de ambele părți. Grupul a fiind creat de însuși avocata vizată.

Potrivit petiției și obiecțiilor formulate ulterior de către petiționar, în perioada 31.10.2025 - 07.11.2025 a fost pusă în discuție necesitatea adresării unei plângeri către procuror, în scopul clarificării stadiului urmăririi penale, având în vedere percepția petiționarului că dosarul era tergiversat. În acest context, avocata a comunicat în scris că va pregăti o asemenea plângere „pentru mâine”, însă ulterior a recunoscut că nu a reușit să o formuleze.

Din înscrisurile prezentate de către petiționar, inclusiv capturile de ecran ale comunicării purtate prin aplicația WhatsApp rezultă că, ulterior solicitării de informații privind executarea acțiunii promise, avocata a comunicat petiționarului să identifice un alt avocat disponibil pentru a prelua reprezentarea în dosar. De asemenea, petiționarul a susținut că el și soția sa au fost eliminați din grupul de comunicare, împrejurare pe care o califică drept întrerupere nejustificată a relației profesionale și abandon al cauzei.

Prin poziția scrisă depusă la data de 04.03.2026, avocata Doina-Ioana Străisteanu a prezentat explicații și înscrisuri pe care le-a considerat relevante pentru confirmarea activității profesionale desfășurate în interesul clientului, susținând că a executat contractul de asistență juridică în mod prompt și deplin și că nu a comis erori în exercitarea reprezentării. În susținerea acestei poziții, avocata a arătat că a întreprins demersuri procesuale în cauză, inclusiv în raport cu organele de urmărire penală, că a contribuit la administrarea probelor, a menținut legătura cu procurorii și, la un anumit moment, cu acordul clientului, a obținut o încheiere a judecătorului de instrucție privind accelerarea urmăririi penale.

Totodată, avocata a prezentat Raportul de evaluare psihologică a copilului minor, precum și cereri adresate IP Buiucani, prin care a solicitat ridicarea materialului și transmiterea acestuia către organul de urmărire penală, cu pornirea urmăririi penale, numirea expertizei psihologice asupra copilului, efectuarea acțiunilor de urmărire penală necesare cercetării faptelor sub toate aspectele, recunoașterea capturilor de ecran referitoare la rezultatele anchetei de serviciu drept corp delict, precum și ridicarea înregistrărilor video la care se face referire și recunoașterea acestora drept corp delict.

Avocata a susținut că a informat constant clientul și soția acestuia cu privire la evoluția cauzei, prin intermediul grupului de WhatsApp creat pentru comunicarea pe dosar, unde transmitea noutățile și răspundea la întrebările adresate. Potrivit celor expuse de aceasta, pe parcursul relației profesionale, tonalitatea discuțiilor s-ar fi modificat, iar petiționarul

ar fi început să îi reproșeze tergiversarea urmării penale și să exercite presiuni asupra sa, deși, în opinia avocatei, mersul urmării penale depindea de organele competente, și nu de conduita sa profesională. De asemenea, avocata a indicat că petiționarul și soția acestuia au insistat ca ea să pregătească și să depună o cerere la Procuratura Generală, iar ea a comunicat că va pregăti un proiect în acest sens, însă ulterior s-a îmbolnăvit și, pentru câteva zile, a avut febră. După reluarea activității, potrivit explicațiilor sale, s-a concentrat pe alte urgențe profesionale.

Avocata a arătat că a purtat o discuție telefonică cu Eugeniu XXXXXX, explicându-i că o plângere adresată Procuraturii ar putea să nu constituie o cale eficientă de acțiune. În continuare, avocata a susținut că nemulțumirea petiționarului față de activitatea procurorilor și frustrarea acestuia au fost transferate asupra sa, o asemenea atitudine fiind calificată de ea drept inacceptabilă. Căutând o cale de mijloc, avocata i-a propus petiționarului să identifice un alt avocat. De asemenea, aceasta a menționat că, din capturile de ecran anexate, ar rezulta că petiționarul și soția acestuia au formulat diverse acuzații și au exercitat presiuni asupra sa. Totodată, avocata a invocat că, potrivit art. 4 din Contractul de asistență juridică, atât avocatul, cât și clientul au dreptul să rezilieze contractul prin notificare. Ea a susținut că, în momentul în care s-a considerat atacată la persoană, inclusiv prin insinuarea că nu ar avea capacitatea profesională de a gestiona cauza, l-a informat pe loc pe client despre încetarea contractului de asistență juridică. Potrivit celor afirmate de aceasta, după expirarea termenului de 10 zile de la notificarea rezilierii, petiționarul nu a revenit pentru a-și cere scuze pentru comportamentul considerat lipsit de respect, astfel încât rezilierea a produs efectele prevăzute de contract. În acest context, avocata a susținut că încetarea contractului a fost justificată de comportamentul neadecvat și lipsit de respect manifestat față de ea, ceea ce a determinat pierderea încrederii sale în client. De asemenea, aceasta a invocat art. 9 din contractul de asistență juridică, potrivit căruia avocatul este independent în activitatea sa și nu poate fi tratat ca agent al clientului.

Prin această poziție scrisă, avocata a solicitat respingerea plângerii ca neîntemeiată, invocând executarea corespunzătoare a mandatului, independența profesională și caracterul justificat al încetării raportului contractual în contextul deteriorării relației cu clientul.

Prin obiecțiile depuse la data de 02.04.2026, petiționarul a combătut apărările formulate de avocata vizată, susținând că acestea nu își găsesc suport în materialele cauzei și contravin chiar conținutului comunicărilor purtate între părți. Potrivit petiționarului, nu a existat o notificare formală și nici un preaviz real privind încetarea raportului contractual, solicitările sale au fost formulate într-un cadru profesional și respectuos, nu au avut loc discuții telefonice, iar invocarea „*presiunii*” constituie o justificare artificială menită să acopere neexecutarea obligațiilor asumate și încetarea abuzivă a asistenței juridice.

La data de 28.04.2026 avocata vizată a prezentat Comisiei cerere de anexare la materialele dosarului disciplinar pornit discuțiilor integrale purtate cu Eugeniu XXXXXX din 15.05.2024 și purtată în grup cu Eugeniu XXXXXX și Corina XXXXXX din 15.05.2024 până la 07.11.2025.

La data de 30.04.2026, petiționarul a depus obiecții la referința avocatei Doina-Ioana Străisteanu, arătând că poziția exprimată de aceasta reprezintă o încercare de justificare ex post a unei conduite profesionale neconforme, caracterizată prin neexecutarea obligațiilor asumate și încetarea unilaterală a asistenței juridice. Petiționarul a precizat

că nu formulează critici cu privire la strategia juridică adoptată în cauză, ci strict cu privire la modul de executare a mandatului și la încetarea raportului profesional. Totodată, acesta a contestat afirmația avocatei potrivit căreia între părți ar fi avut loc discuții telefonice, susținând că, de la momentul semnării contractului, nu a fost inițiat niciun apel telefonic, iar comunicarea s-a limitat la schimburile de mesaje, astfel încât o asemenea susținere este falsă. Petiționarul a subliniat că solicitările sale de informații privind executarea obligațiilor asumate nu pot fi calificate drept comportament abuziv, ci reprezintă exercitarea unui drept legitim al clientului. În ceea ce privește pretinsa „presiune”, acesta a arătat că este complet nefondată, întrucât din conversații rezultă un ton respectuos, solicitările sunt strict profesionale, fără insulte sau atacuri. În opinia sa, este inadmisibil ca avocatul să creeze o așteptare legitimă prin asumarea unui demers concret, pentru ca ulterior să abandoneze executarea acestuia fără explicații juridice reale. Petiționarul a mai arătat că, în realitate, nu a existat o notificare formală a încetării contractului, nu a fost acordat un preaviz, iar el și soția sa au fost eliminați din canalul de comunicare fără a se asigura continuitatea apărării. În aceste condiții, nu poate fi vorba de o reziliere în sens juridic, ci de o încetare unilaterală și abuzivă a mandatului, pe care o califică drept o formă evidentă de abandon profesional.

Potrivit petiționarului, această conduită a creat un vid de reprezentare, a afectat dreptul la apărare și este deosebit de gravă în contextul unei cauze care privește un minor. Acesta a indicat că abaterea disciplinară este incidentă în condițiile art. 10 lit. e) din Legea nr. 1260/2002 și a susținut că au fost încălcate și dispoziții ale Codului deontologic al avocatului, în special principiul interesului clientului, obligațiile de loialitate și diligență, exigențele de corectitudine și onestitate, precum și interdicția de a abandona nejustificat cauza.

III.

La data de **06 aprilie 2026**, s-a **intentat procedură disciplinară** în privința avocatei Doina-Ioana Străisteanu, cu efectuarea controlului disciplinar asupra acțiunilor acesteia și examinarea materialelor procedurii administrative în mod obiectiv și legal.

La data de 27.04.2026, Comisia pentru Etică și Disciplină a audiat părțile în ședință. Petiționarul a reiterat criticile privind rezilierea contractului de asistență juridică fără preaviz scris și fără acordarea termenului de 10 zile, a declarat că nu a avut discuții telefonice cu avocata după semnarea contractului, că nu i-au fost restituite acte de pe dosar și că, deși stadiul dosarului penal a rămas neschimbat, este asistat în prezent de un alt avocat, fără a avea pretenții materiale față de avocata vizată.

Petiționarul a mai subliniat că, având în vedere că fiica sa minoră are calitatea de victimă în dosarul penal, interesul superior al copilului trebuie considerat primordial, iar dreptul acesteia la o asistență juridică efectivă și la apărare trebuie respectat și protejat pe tot parcursul procedurii.

La rândul său, avocata Doina-Ioana Străisteanu a arătat că s-a simțit atacată la nivel profesional și că nu poate tolera un asemenea comportament din partea clientului, apreciind că încrederea necesară relației avocat–client a fost grav afectată. Aceasta a menționat că, din inițiativa sa, a creat grupul de WhatsApp utilizat pentru comunicarea pe dosar, în care au avut loc discuții între ea și părinții victimei minore, și că întreaga strategie procesuală adoptată a condus la deschiderea unui dosar penal, tergiversarea ulterioară a urmăririi penale ținând, în opinia sa, exclusiv de activitatea organelor de

urmărire penală și nu de conduita sa profesională. Avocata a recunoscut că le-a comunicat clienților intenția de a pregăti o plângere către Procuratura Generală, însă a susținut că, în perioada imediat următoare, s-a îmbolnăvit și nu a putut să o întocmească în termenul indicat, iar după reluarea activității a fost nevoită să acorde prioritate unor urgențe în alte dosare, astfel încât nu a mai reușit să redacteze plângerea promisă. Potrivit celor expuse de aceasta, ulterior au urmat reproșuri și învinuiri la adresa sa din partea petiționarului și a soției acestuia, discuțiile degenerând, în percepția sa, în atacuri privind capacitatea profesională, presiuni și manifestări de lipsă de respect, pe care declară că nu le poate accepta. În acest context, avocata a arătat că le-a propus clienților să identifice un alt avocat care să poată prelua cauza și să se ocupe într-un ritm mai rapid de dosar. Totodată, avocata a susținut că, ulterior, clienții au părăsit grupul de comunicare și că, în urma acestor împrejurări, a apreciat că raportul profesional s-a încheiat. Aceasta a mai arătat că mesajul transmis în grupul de WhatsApp, prin care a anunțat încetarea colaborării, constituie, în viziunea sa, notificarea de reziliere a contractului de asistență juridică, urmând ca transcriptul conversației să fie anexat la contract drept temei al rezilierii.

La întrebările adresate de membrii Comisiei, avocata a declarat că nu a transmis petiționarului o notificare scrisă separată privind rezilierea contractului de asistență juridică și nici temeiurile acesteia, susținând că mesajul expediat în grupul de WhatsApp a constituit, în viziunea sa, notificarea de încetare a raportului contractual.

În ședința ordinară din 04.05.2026, petiționarul s-a prezentat în fața Comisiei, a relatat că avocata nu l-a contactat după ședința anterioară și a reiterat solicitarea de sancționare disciplinară a acesteia, pentru ca o asemenea conduită să nu se mai repete în raport cu alți clienți.

IV.

Aplicând cadrul normativ relevant și având în vedere circumstanțele cauzei, Comisia reține ca fiind aplicabile următoarele prevederi legale:

Procedura disciplinară se desfășoară în temeiul Codului administrativ, al Legii nr. 1260/2002 cu privire la avocatură, al Statutului profesiei de avocat și al Codului deontologic al avocatului.

Potrivit **art. 44 alin. (2) lit. b)** din Legea cu privire la avocatură, Comisia pentru etică și disciplină „*analizează cazurile de încălcare de către avocați și avocați stagiați a disciplinei și a normelor de etică profesională*”, fiind unica instanță disciplinară a Uniunii Avocaților competentă să examineze plângerile, să intenteze proceduri disciplinare și să adopte decizii în procedura disciplinară.

Conform **art. 56 alin. (1) și (2)** din Legea cu privire la avocatură:

„(1) Avocații răspund disciplinar pentru acțiunile prin care se încalcă prevederile prezentei legi, normele Codului deontologic al avocatului și prevederile altor acte normative ce reglementează activitatea avocatului.

(2) Petițiile referitoare la acțiunile avocaților, precum și informația cu privire la abateri disciplinare comise de avocat în timpul exercitării atribuțiilor profesionale, se examinează de Comisia pentru etică și disciplină. În cazul existenței unor temeiuri suficiente, comisia dispune efectuarea unui control.”

Conform Articolul 57 din Legea cu privire la avocatură,

(1) Sancțiuni disciplinare sânt:

a) avertizarea;

b) muștrarea;

c) amenda de la 1000 la 3000 de lei, care se face venit la bugetul Uniunii Avocaților. Plata amenzii se face în termen de 30 de zile de la data emiterii deciziei privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de amendă;

d) suspendarea activității de avocat (în temeiul art. 13 alin.(1) lit. c) și d);

e) retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat (în temeiul art.25 alin.(1).

(2) La aplicarea sancțiunii disciplinare se ține cont de gravitatea abaterii, de circumstanțele în care a fost comisă, de activitatea și comportamentul avocatului sau avocatului stagiar.

(3) Decizia Comisiei pentru etică și disciplină privind aplicarea sancțiunii disciplinare poate fi contestată în contencios administrativ.

Conform art. 54 alin. (1) din Legea cu privire la avocatură prevede principalele obligații ale avocatului:

- lit. b) „să acorde asistență juridică conform contractului încheiat cu clientul sau cu oficiul teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat”;
- lit. d) „să aplice, în exercitarea profesiei sale, mijloacele și metodele prevăzute de lege pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale clientului”;
- lit. k) „să respecte normele Codului deontologic al avocatului și prevederile statutului profesiei de avocat”.

Potrivit art. 54 alin. (3) din Legea cu privire la avocatură este stabilit:

„Avocatul nu are dreptul să acționeze contrar intereselor legitime ale clientului, să ocupe o poziție juridică fără a o coordona cu acesta (cu excepția cazurilor când clientul își recunoaște vina), să refuze, fără motive întemeiate, apărarea bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a condamnatului, la care s-a obligat.”

Potrivit Art. 9 din Legea cu privire la avocatură consacră principiul calității serviciilor de asistență juridică:

„Asistența juridică acordată de avocat trebuie să corespundă bunelor practici profesionale în materie juridică, normelor materiale și procedurale și să rezulte dintr-o conduită profesională și corectă.”

Potrivit Art. 7 din Statutul profesiei de avocat:

”În cazul în care se angajează să asiste și să reprezinte un client într-o procedură legală, avocatul își asumă obligațiile prevăzute de Lege, prezentul Statut și contract, precum și consecințele care apar din asumarea respectivă.”

Conform art. 10 din Statutul profesiei de avocat:

(1) *Asistența juridică acordată de avocat trebuie să corespundă bunelor practici profesionale în materie juridică, normelor materiale și procedurale și să rezulte dintr-o conduită profesională corectă.*

(2) *Asistarea și reprezentarea clientului impun diligență profesională adecvată, pregătire temeinică a cauzelor, potrivit naturii cazului și experienței.*

Potrivit **art. 57 alin. (8)** din Statutul profesiei de avocat, *în situațiile în care avocatul apreciază că menținerea raportului contractual poate avea consecințe legale negative sau relația de încredere este grav afectată, acesta poate rezilia contractul de asistență juridică, cu obligația prealabilă de a atenționa clientul asupra consecințelor și de a evita prejudicierea intereselor acestuia.*

Conform **art. 57 alin. (1)** din Statutul profesiei de avocat:

Avocatul este obligat să studieze temeinic cauzele ce i-au fost încredințate, să se prezinte la fiecare termen stabilit și să manifeste conștiinciozitate și probitate pentru îndeplinirea mandatului încredințat.

Conform **art. 57 alin. (3)** din Statutul profesiei de avocat:

Avocatul este obligat să acționeze cu promptitudine în reprezentarea clientului, potrivit cu natura cauzei. Strategiile și tacticile stabilite de avocat trebuie să conducă activitatea acestuia pe principiul folosirii profesiei în favoarea clientului.

Potrivit **Art. 57 alin. (9)** din Statutul profesiei de avocat:

„Avocatul se va abține: a) să ignore intenționat obiectivele și scopurile reprezentării stabilite de către client, astfel încât să eșueze în atingerea lor prin mijloace rezonabile, permise de Lege și de Statutul profesiei; b) să prejudicieze un client pe durata relațiilor profesionale.”

Potrivit **Art. 48** din Statutul profesiei de avocat:

(1) *Protecția onoarei și prestigiului profesiei, respectarea Legii, a Statutului profesiei și a deciziilor obligatorii ale organelor profesiei sînt încredințate Comisiei pentru etică și disciplină, aceasta fiind unica instanță disciplinară a Uniunii Avocaților.*
(12) *Comisia pentru etică și disciplină solicită avocatului căruia i-a fost intentată procedura disciplinară explicații în scris, acte și alte materiale necesare pentru adoptarea unei decizii obiective.* (15) *Lipsa părților legal citate nu împiedică examinarea, Comisia pentru etică și disciplină avînd posibilitatea să se pronunțe pe baza actelor și a dovezilor administrate în cauză.* (16) *Ședința Comisiei pentru etică și disciplină nu este publică, iar lucrările ședinței se consemnează într-un proces-verbal.* (17) *Comisia pentru etică și disciplină va decide, după caz, aplicarea sancțiunii disciplinare, efectuarea unui control suplimentar sau lipsa încălcărilor în acțiunile avocatului.* (20) *Decizia disciplinară se publică pe pagina oficială de internet a Uniunii Avocaților.* (21) *Răspunderea disciplinară a avocatului nu exclude răspunderea civilă, penală sau administrativă.*

Codul deontologic al avocatului stabilește misiunea și principiile fundamentale ale profesiei:

„(1) În Republica Moldova avocatul îndeplinește un rol eminent în promovarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(2) Scopul exercitării profesiei de avocat îl constituie acordarea asistenței juridice calificate persoanelor fizice și juridice în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime.

(3) În exercitarea profesiei, avocatul este obligat să acționeze pentru a asigura accesul liber la justiție și dreptul persoanei la un proces echitabil, să contribuie, prin toate mijloacele legale, la protejarea profesiei, demnității și onoarei corpului de avocați.”

Conform **art. 57 alin. (19)** din Statutul profesiei de avocat:

*În cazul în care avocatul este în imposibilitate să-și îndeplinească activitatea profesională, își va asigura substituirea printr-un alt avocat, **dacă, în prealabil, obține acordul clientului în acest scop.***

Conform **art. 57 alin. (24)** din Statutul profesiei de avocat:

În oricare caz de încetare a mandatului, avocatul are obligația să ia în timp util și în mod rezonabil măsuri potrivite pentru apărarea intereselor clientului, cum ar fi: notificarea acestuia, acordarea unui timp suficient clientului pentru a-și angaja un alt avocat, predarea documentelor și a bunurilor clientului.

Conform **art. 57 alin. (28)** din Statutul profesiei de avocat:

Avocații sînt obligați să își exercite activitatea cu bună-credință, potrivit uzanțelor oneste, cu respectarea intereselor clienților și a cerințelor concurenței loiale.

Potrivit **Cap. II „Relațiile cu clienții”**, pct. 2:

„(2) Avocatul își consultă clientul în mod conștiincios și îl informează cu diligență clientul cu privire la evoluția cauzei ce i-a fost încredințată.”

Codul deontologic consacră **principiul diligenței profesionale și al priorității interesului clientului:**

„Sub rezerva respectării normelor legale și a normelor deontologice, avocatul are obligația să apere interesele clientului său, inclusiv în raport cu propriile interese, cu interesele altui avocat sau interesele statului.”

Consiliul Barourilor și al Societăților de Drept din Europa (CCBE) a adoptat Carta principiilor de bază ale avocatului european în cadrul ședinței plenare din Bruxelles la 24.11.2006: Potrivit principiului *Loialității față de clientul său* - esența rolului avocatului este loialitatea față de client, avocatul trebuie să fie devotat clientului său. Un client trebuie să fie capabil să aibă încredere în avocatul său, care este apărătorul acestuia. Se asigură acest principiu inclusiv prin menținerea încrederii acordate de la client și respectul față de lege.

Raportul între avocat și client se bazează pe respect reciproc, relațiile între client și avocat trebuie să fie oficiale (p.2.8. *Codul deontologic*).

Avocatul acționează în limita contractului încheiat cu clientul (*art.57 (21) Statut*).

Când avocatul preia cazul clientului, el e obligat să informeze periodic rezonabil despre evoluția cauzei, decât dacă contrariul nu e convenit în prealabil cu acest client (*art. 57 (16) Statut*).

Potrivit Codului administrativ:

Articolul 5. Activitatea administrativă

Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Articolul 6. Procedura administrativă

(1) Procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

(2) Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părți ale procedurii administrative.

Articolul 16. Dreptul discreționar al autorității publice

(1) Dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci cînd aplică o dispoziție legală.

(2) Exercițarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Articolul 21. Legalitatea

(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Articolul 22. Cercetarea din oficiu

(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

(2) Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, pînă la proba contrarie.

Articolul 23. Egalitatea de tratament

(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente acționează respectînd principiul egalității și nediscriminării.

Articolul 24. Buna-credință

(1) Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

(2) Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate.

Articolul 28. Eficiența

(1) Procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului. Realizarea procedurii administrative prin intermediul mijloacelor electronice de comunicație este obligatorie în toate situațiile în care mijloacele respective pot fi utilizate, cu excepția cazurilor în care legea stabilește altfel.

(2) Procedura administrativă se realizează în scris, pe suport de hârtie sau în format electronic, dacă caracterul urgent al măsurii nu cere o realizare verbală a procedurii administrative.

Articolul 30. Securitatea raporturilor juridice

(2) Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Articolul 69. Inițierea procedurii administrative

(1) Procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii.

(2) În cazul depunerii unei petiții, autoritatea publică este obligată să inițieze o procedură administrativă.

Articolul 78. Finalizarea procedurii administrative

(1) Procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual

Articolul 85. Investigații

(1) Participanții la procedura administrativă expun faptele pe care se întemeiază petiția lor în mod clar, concis și cu bună-credință. Expunerea verbală se consemnează într-un proces-verbal.

(2) În cadrul investigării stării de fapt participanții la procedura administrativă sînt obligați să colaboreze cu autoritatea publică și să indice asupra probelor și faptelor care le sînt cunoscute, să prezinte documentele pe care le dețin.

(3) Autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Pentru aceasta, autoritatea publică stabilește scopul investigațiilor necesare și felul acestora.

(4) Investigațiile nu sînt necesare:

a) atunci cînd faptele sînt probate fondat de către participanți și nu sînt înaintate obiectii;

b) atunci cînd faptele rezultă din studii, cercetări, statistici publice, cu condiția ca aceste surse să fie indicate și accesibile opiniei publice;

c) în cazul unor proceduri cu caracter de urgență, întemeiate pe interesul public, dacă faptele au fost stabilite și în mod evident nu sînt contestabile.

Articolul 87. Probele

(1) Autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt. În special ea poate:

- a) să solicite informații de tot felul;
- b) să audieze participanți, martori și experți/specialiști sau să solicite declarații scrise din partea acestora;
- c) să solicite acte și dosare;
- d) prin sesizarea directă a lucrurilor, să își creeze propria impresie despre un caz sau despre situația de la fața locului (cercetarea probei la fața locului).

(2) Audierea participanților, a martorilor sau a experților/specialiștilor, precum și cercetarea probelor la fața locului se consemnează într-un proces-verbal.

Articolul 88. Obligația de colaborare a participanților

(1) Participanții la procedura administrativă sînt obligați să colaboreze în cadrul cercetării stării de fapt. Ei urmează să indice, în special, asupra faptelor și probelor care le sînt cunoscute și să prezinte documentele pe care le dețin.

(2) Participanții la procedura administrativă nu sînt obligați să prezinte acte sau alte înscrisuri care nu se mai află în posesia lor dacă autoritatea publică poate clarifica o faptă prin adresarea unei solicitări către altă autoritate publică. Reglementări derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Articolul 92. Aprecierea probelor

(1) Autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luînd în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele.

(2) Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.

Articolul 93. Sarcina probațiunii

(1) Fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale.

(3) Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Articolul 94. Audierea participanților

(1) Înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

(2) Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Articolul 137. Dreptul discreționar (1) În exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

V.

Comisia a analizat materialele dosarului și constată că modul în care avocata a încetat mandatului la care s-a angajat nu este în conformitate cu normele profesionale și deontologice. Codul deontologic al avocaților din Republica Moldova prevede că relațiile dintre avocat și client trebuie să se întemeieze pe onestitate, probitate, echitate, corectitudine, sinceritate și confidențialitate (Capitolul I pct. 2). Interesul clientului este primordial, sub rezerva respectării normelor legale și deontologice. Avocatul este obligat să manifeste diligență și loialitate profesională. Acesta trebuie să informeze clientul cu privire la evoluția cauzei și să evite prejudicierea acestuia, inclusiv în momentul încetării raportului profesional.

Sub aspectul formei comunicării, sunt incidente prevederile art. 320 din Codul civil al Republicii Moldova privind forma textuală a informației. Norma cere ca informația să fie lizibilă, să indice numele persoanei care o transmite și să fie făcută pe un suport durabil. Suportul durabil este orice instrument care permite destinatarului să stocheze informațiile într-un mod accesibil pentru referințe ulterioare, pentru o perioadă de timp adecvată, și care permite reproducerea neschimbată a conținutului. Legea enumeră, cu titlu exemplificativ, hârtia, diferite suporturi electronice și mesajele transmise prin poșta electronică, precum și alte mijloace cu aceleași caracteristici.

Comisia reține că mesajul transmis de avocată nu conținea o manifestare clară, francă și neechivocă de voință privind rezilierea raportului juridic și a contractului de asistență juridică, ci se limita la a comunica petiționarului să își identifice un alt avocat care să preia cauza. Din interpretarea art. 320 Cod civil rezultă că o notificare transmisă prin mijloace electronice poate, în principiu, să respecte cerința formei textuale, dacă mesajul este lizibil, poate fi stocat și reprodus ulterior și permite identificarea emitentului. În prezenta cauză, părțile au utilizat în mod constant aplicația WhatsApp pentru comunicarea profesională, astfel încât mesajele expediate pe acest canal pot fi considerate, sub aspect formal, un suport apt pentru transmiterea unei notificări. Totuși, art. 320 Cod civil reglementează în primul rând forma comunicării, nu și suficiența acesteia din perspectiva efectelor juridice și a conformității deontologice. Împrejurarea că un mesaj transmis prin WhatsApp îndeplinește cerința de formă nu înseamnă, prin ea însăși, că acesta constituie și un mod adecvat de încetare a mandatului. Chiar dacă, în abstract, un asemenea mesaj poate fi privit ca un *anunț* privind intenția de încetare a contractului, compatibilitatea sa cu obligațiile profesionale ale avocatului depinde de mai mulți factori. Este esențial ca notificarea să fie clară și neechivocă. Este necesar să poată fi dovedită recepționarea acesteia de către client. De asemenea, trebuie analizat dacă modalitatea aleasă protejează efectiv interesul clientului, inclusiv prin evitarea unui vid de reprezentare.

În plan procedural, se aplică și normele Codului administrativ referitoare la administrarea probelor și stabilirea stării de fapt. Art. 85 alin. (1)–(3) obligă participanții să expună clar și cu bună-credință faptele pe care își întemeiază pretențiile și să prezinte documentele și probele de care dispun. Aceleași dispoziții cer autorității publice să stabilească din oficiu starea de fapt, fără a se limita la afirmațiile părților. Potrivit art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant trebuie să probeze faptele pe care își întemeiază pretențiile. Autoritatea apreciază probele în ansamblu și reține doar acele circumstanțe care rezultă convingător din materialele cauzei.

Raportate la prezenta cauză, în urma examinării ansamblului materialelor administrate în dosar, Comisia constată că încetarea raportului profesional dintre petiționar și avocata Doina-Ioana Străisteanu a fost realizată printr-un mesaj transmis prin intermediul aplicației WhatsApp, în care avocata l-a îndemnat pe petiționar să își identifice un alt avocat care să preia cauza, fără a formula expres și neechivoc rezilierea contractului de asistență juridică și fără indicarea momentului de la care mandatul urma să înceteze.

Din probele administrate nu rezultă existența unei notificări scrise distincte, separate de conversația purtată pe WhatsApp, privind încetarea contractului și temeiurile acesteia și nici faptul că ar fi fost acordat un termen efectiv de preaviz în concordanță cu clauzele contractuale.

Nu se confirmă că avocata ar fi asigurat substituirea sa de către un alt avocat sau că ar fi întreprins măsuri concrete pentru a facilita preluarea cauzei într-un interval de timp rezonabil, de natură să prevină apariția unui vid de reprezentare în procedura penală. De aici, rezultă că petiționarul și soția acestuia au fost ulterior eliminați din grupul de comunicare utilizat pentru gestionarea dosarului, fără o comunicare suplimentară privind modalitatea de continuare a apărării și fără predarea formală a documentelor, ceea ce a afectat modul de informare a clientului cu privire la evoluția cauzei.

Totodată, actele aflate la dosar atestă că, anterior momentului încetării raportului profesional, avocata a realizat anumite demersuri procesuale în interesul petiționarului, astfel încât constatările Comisiei nu privesc întreaga activitate desfășurată în baza mandatului, ci se circumscriu strict modalității de încetare a contractului și nerespectării obligațiilor de comunicare, diligență și protejare a intereselor clientului în această etapă.

Comisia reține și normele relevante din Statutul profesiei de avocat și din Codul deontologic. Conform art. 57 alin. (19) din Statut, în cazul în care avocatul este în imposibilitate să-și îndeplinească activitatea profesională, acesta are obligația să-și asigure substituirea printr-un alt avocat, dacă, în prealabil, obține acordul clientului în acest scop. Potrivit art. 57 alin. (24), în orice caz de încetare a mandatului, avocatul trebuie să ia, în timp util și în mod rezonabil, măsuri adecvate pentru apărarea intereselor clientului. Astfel de măsuri includ, cu titlu de exemplu, notificarea clientului, acordarea unui timp suficient pentru angajarea unui alt avocat și predarea documentelor și bunurilor aparținând clientului. Conform art. 57 alin. (28), avocații sunt obligați să-și exercite activitatea cu bună-credință, potrivit uzanțelor oneste, cu respectarea intereselor clienților și a cerințelor concurenței loiale.

Capitolul II „Relațiile cu clienții” din Codul deontologic prevede, la pct. 2, că avocatul își consultă clientul în mod conștiincios și îl informează cu diligență cu privire la evoluția cauzei ce i-a fost încredințată. Codul deontologic consacră și principiul diligenței profesionale și al priorității interesului clientului: sub rezerva respectării normelor legale și deontologice, avocatul are obligația să apere interesele clientului, inclusiv în raport cu propriile interese, cu interesele altui avocat sau cu interesele statului. Raportate la prezenta cauză, aceste norme impun ca încetarea mandatului să fie gestionată astfel încât clientul să nu fie lăsat fără apărare, iar interesul său să primeze în toate deciziile avocatului.”

Or, raportat la aceste exigențe, din materialele cauzei rezultă că avocata nu a asigurat, în mod efectiv, protejarea intereselor clientului la momentul încetării mandatului. În aceste condiții, Comisia reține că avocata nu a exercitat mandatul și nu a gestionat

încetarea acestuia cu diligența și loialitatea impuse de Statutul profesiei de avocat și de Codul deontologic. Modul de acțiune adoptat, concretizat în încetarea raportului profesional printr-un mesaj electronic, fără măsuri reale de tranziție și fără protejarea efectivă a intereselor clientului, contravine obligației de a acorda prioritate interesului clientului și de a evita crearea unui vid de reprezentare.

VI.

Din materialele cauzei rezultă existența unui contract de asistență juridică privind reprezentarea petiționarului într-o cauză penală referitoare la presupuse acte de violență asupra unui minor, cauză în care au fost întreprinse anumite demersuri procesuale (sesizări către organele de urmărire penală, demersuri pentru accelerarea urmăririi penale, discuții cu procurorii, administrarea unor probe), aspecte confirmate atât de înscrisurile prezentate de avocată, cât și de anumite mesaje din conversația WhatsApp. Comunicarea profesională s-a realizat preponderent prin intermediul aplicației WhatsApp, într-un grup creat explicit „Ref la XXXXXX” pentru gestionarea cauzei, ceea ce demonstrează că această modalitate era acceptată de părți ca instrument curent de interacțiune profesională.

Potrivit poziției scrise inițiale și suplimentare a avocatei, aceasta susține că și-a îndeplinit obligațiile profesionale cu diligență, seriozitate și loialitate, că a menținut o comunicare constantă cu clientul și soția acestuia, că a informat cu privire la evoluția dosarului, că a obținut deschiderea unui dosar penal și admiterea unei cereri de accelerare a urmăririi penale și că, în momentul în care s-a confruntat cu dificultăți punctuale (imposibilitatea de a redacta în termen plângerea către Procuratura Generală), a propus identificarea unui alt avocat pentru a evita prejudicierea clientului. Avocata califică reacțiile petiționarului și ale soției acestuia drept „presiuni”, „atacuri” la adresa capacității sale profesionale și manifestări de „lipsă de respect”, apreciind că pierderea încrederii ar fi justificat încetarea raportului contractual.

Pe de altă parte, petiționarul a susținut, atât prin petiția inițială, cât și prin completări și prin obiecțiile la poziția suplimentară, că nemulțumirile sale nu au vizat strategia juridică sau volumul demersurilor depuse în lunile anterioare, ci neexecutarea unei acțiuni concrete asumate de avocată – formularea unei plângeri către Procuratura Generală, precum și lipsa unor informații clare privind executarea acestei obligații. Acesta a formulat petiția pe încetarea unilaterală a contractului de asistență juridică, fără o notificare corespunzătoare și fără respectarea termenului de reziliere prevăzut. Petiționarul a negat existența unui comportament agresiv sau denigrator, arătând că mesajele sale au avut un caracter ferm, dar fără a aduce atingere reputației profesionale a avocatei, și a subliniat că utilizarea noțiunii de „presiune” are un caracter defensiv, menită să justifice a posteriori întreruperea bruscă a asistenței juridice.

Din transcriptul conversațiilor purtate prin aplicația WhatsApp, depus de avocată și comentat de petiționar, rezultă că: avocata a confirmat, la 4 noiembrie 2025, intenția de a formula o plângere la Procuratura Generală („Mai bine o plângere la procuratură. Am să o pregătesc pentru mâine”), întărind astfel așteptarea legitimă a clientului că acest demers va fi realizat într-un termen scurt. La 7 noiembrie 2025, avocata a recunoscut că „nu a reușit” să redacteze plângerea, invocând „câteva urgențe săptămâna asta” și, în același mesaj, a propus clientului să identifice un alt avocat „disponibil pentru a prelua reprezentarea în acest dosar”.

În schimburile de mesaje care au urmat, petiționarul și soția sa au exprimat îngrijorări privind continuitatea cauzei, timpul necesar pentru ca un alt avocat să intre în dosar și lipsa unui preaviz („din cunoștințele mele, nu se reziliază așa un contract. Fără preaviz, fără o înțelegere...”), fără a recurge la un limbaj jignitor sau la atacuri personale directe. Avocata a perceput aceste mesaje drept „atac” și „lipsă de respect”, afirmând că „nu tolerează presiuni” și că, în aceste condiții, „drum înapoi nu este”, iar ulterior, potrivit susținerilor petiționarului, a procedat la eliminarea acestuia și a soției sale din grupul de comunicare, fapt pe care petiționarul îl probează cu capturi de ecran și care rezultă din datele tehnice anexate („Doina Străisteanu Avocat removed Corina XXXXXX/removed you”).

Comisia apreciază că această succesiune de mesaje confirmă, pe de o parte, asumarea de către avocată a unei acțiuni concrete (redactarea plângerii către Procuratura Generală) și neexecutarea ei în termenul indicat, iar pe de altă parte, faptul că reacțiile petiționarului au vizat, în principal, clarificarea situației și asigurarea continuității apărării, fără a depăși limitele unui limbaj ferm, dar profesional. În aceste împrejurări, propunerea avocatei ca petiționarul să identifice un alt avocat, urmată de eliminarea acestuia din grupul de comunicare, apare ca o întrerupere bruscă a raportului profesional, nesuținută de un preaviz efectiv și de măsuri adecvate de protejare a intereselor clientului.

Comisia apreciază că solicitarea de clarificări privind executarea unei acțiuni promise, întrebările referitoare la stadiul demersurilor și exprimarea îngrijorării față de continuitatea apărării nu pot fi calificate, în sine, drept comportament abuziv sau lipsit de respect, în absența unor expresii injurioase ori a unor manifestări de hărțuire. Relația avocat–client presupune obligația avocatului de a informa clientul și de a răspunde solicitărilor rezonabile ale acestuia, fără afectarea independenței profesionale, dar și fără a transforma orice insistență legitimă a clientului într-un pretext pentru încetarea bruscă a mandatului.

Din probele administrate rezultă că avocata a indicat inițial un termen pentru formularea plângerii către Procuratura Generală, însă ulterior a recunoscut că nu a realizat această acțiune, invocând motive obiective legate de încărcarea sa profesională. Ulterior solicitărilor de clarificare transmise de petiționar, avocata i-a comunicat acestuia să identifice un alt avocat, iar, potrivit obiecțiilor petiționarului confirmate prin datele tehnice ale conversației, acesta a fost eliminat împreună cu soția sa din grupul de comunicare, fapt ce relevă o întrerupere abruptă a relației profesionale și a canalului principal prin care se asigura informarea clientului.

În ceea ce privește apărarea întemeiată pe rezilierea contractului, Comisia reține că, deși contractul prevedea posibilitatea încetării prin notificare, analiza nu se poate limita la existența formală a unui mesaj electronic, ci vizează modul concret de realizare a încetării și compatibilitatea acesteia cu obligațiile deontologice. Din interpretarea art. 320 Cod civil rezultă că transmiterea unei notificări prin mijloace electronice, inclusiv mesaje expediate prin aplicații precum WhatsApp, poate satisface, în principiu, cerința formei textuale, în măsura în care mesajul este lizibil, poate fi stocat și reprodus ulterior și permite identificarea emitentului. În cauză, utilizarea constantă a acestui canal întărește îndeplinirea cerinței de formă. Totuși, Codul civil reglementează cu prioritate forma, nu și suficiența conduitei din perspectiva efectelor juridice și a conformității deontologice, astfel încât simpla transmitere a unui mesaj nu este, în sine, aptă să

exonereze avocatul de obligațiile de prudență, loialitate și protejare a intereselor clientului.

De altfel, în cadrul ședinței ordinare a Comisiei pentru Etică și Disciplină, avocata însăși a menționat expres că mesajul electronic transmis la data de 07.11.2025 echivalează, în viziunea sa, cu o notificare de reziliere a contractului de asistență juridică și că acest mesaj, împreună cu conversațiile aferente, a fost anexat la dosar ca probă a încetării contractului. Comisia ia act de această poziție și reține că avocata își asumă, în mod explicit, faptul că notificarea rezilierii s-a realizat exclusiv prin mesajul de pe WhatsApp, fără alte formalități suplimentare, cum ar fi o scrisoare/notificare separată, un proces-verbal sau o confirmare scrisă a primirii din partea clientului.

Examinând transcriptul integral, Comisia observă că mesajul prin care avocata propune identificarea unui alt avocat survine imediat după recunoașterea neexecutării acțiunii promise, într-un context în care petiționarul insistă pentru clarificări, fără a se constata însă excese de limbaj sau amenințări. Nu rezultă din probe că avocata ar fi oferit un termen concret pentru încetarea efectivă a mandatului și nici că ar fi asigurat mecanisme de tranziție (de exemplu, acordul de a continua reprezentarea până la preluarea dosarului de un alt avocat sau un sprijin activ pentru identificarea unui apărător în timp util), în pofida clauzei contractuale privind un preaviz de 10 zile.

În aceste condiții, Comisia reține că modul de încetare a mandatului nu corespunde exigențelor de prudență, loialitate și diligență stabilite de Statutul profesiei de avocat și de Codul deontologic. Încetarea raportului profesional, realizată printr-un simplu mesaj electronic, fără preaviz efectiv, fără măsuri de tranziție și fără asigurarea continuității apărării, nu poate fi considerată conformă obligației avocatului de a proteja interesele clientului și de a evita crearea unui vid de reprezentare.

Comisia reține că pierderea încrederii poate justifica, în principiu, încetarea raportului profesional, însă aceasta trebuie realizată cu respectarea obligațiilor de prudență, loialitate și diligență, astfel încât să nu fie prejudiciate interesele clientului și să nu se creeze un vid de reprezentare, mai ales într-o cauză penală sensibilă privind protecția unui copil. Pe de altă parte, materialele administrate, inclusiv înscrisurile prezentate de avocată, nu demonstrează cu suficientă certitudine existența relei-credințe a acesteia pe întreaga durată a reprezentării și nici lipsa totală a demersurilor profesionale, dimpotrivă, rezultă că au existat acțiuni procedurale efective și o comunicare susținută pe parcursul unei perioade îndelungate.

În consecință, procedura disciplinară nu pune în discuție activitatea desfășurată anterior încetării mandatului, ci modul în care avocata a gestionat încetarea raportului profesional și obligațiile corelative față de client.

Comisia constată că faptele reținute în sarcina avocatei Doina-Ioana Străisteanu întrunesc elementele unei abateri disciplinare constând în încălcarea obligațiilor profesionale de comunicare loială cu clientul, de exercitare a mandatului cu diligența necesară și de încetare a raportului de asistență juridică într-un mod care să nu prejudicieze interesele clientului. Această conduită se încadrează în ipoteza abaterii prevăzute de art. 10 lit. e) din Legea nr. 1260/2002 cu privire la avocatură, coroborat cu dispozițiile Statutului profesiei de avocat și ale Codului deontologic al avocatului.

Prin urmare, abaterea disciplinară nu rezidă în strategia juridică adoptată, în numărul sau tipul demersurilor efectuate anterior și nici în simplul fapt al rezilierii contractului ca atare, ci în maniera necorespunzătoare de executare a obligației de comunicare și, în

special, în modul abrupt, insuficient notificat și insuficient protejat în care a fost încetat raportul profesional într-un moment critic al cauzei. Raportat la totalitatea probelor administrate, Comisia concluzionează că apărările formulate de avocată, inclusiv prin poziția suplimentară din 25.04.2026, nu sunt de natură să înlăture caracterul necorespunzător al conduitei sale în etapa finală a mandatului, aceasta încălcând obligațiile de comunicare loială și de încetare a mandatului fără prejudicierea clientului.

Prin raportare la această situație, Comisia nu pune în discuție dreptul avocatei de a denunța contractul prin notificare, ci constată că modul concret în care notificarea a fost concepută și executată – exclusiv printr-un mesaj electronic, fără preaviz efectiv și fără măsuri de protecție a clientului – constituie abaterea disciplinară reținută în cauză.

VII.

În concluzie, din ansamblul materialelor aflate la dosar rezultă că obiectul procedurii disciplinare nu vizează alegerea strategiei juridice în cauza penală, ci modul în care avocata și-a executat obligațiile de comunicare, diligență și loialitate față de client, precum și modalitatea de încetare a raportului profesional într-o cauză de o sensibilitate deosebită, ce implică presupuse acte de violență asupra unui minor.

Comisia reține că, potrivit însuși punctului de vedere suplimentar al avocatei, aceasta a recunoscut că nu a reușit să formuleze plângerea către Procuratură promisă clientului pentru data de 4 noiembrie 2025, invocând „urgente” profesionale, situație confirmată și de corespondența din 07.11.2025 („nu am reușit, am avut câteva urgente săptămâna asta”). În același timp, avocata a informat clientul că îl îndeamnă să identifice un alt avocat „disponibil” pentru a-i prelua reprezentarea, fără să asigure, în mod efectiv, continuitatea apărării și fără să ofere un interval rezonabil pentru transferul mandatului, după cum reiese atât din mesajele WhatsApp, cât și din obiecțiile petiționarului la poziția suplimentară.

Comisia constată că notificarea încetării contractului de asistență juridică prin mesaj electronic (WhatsApp), utilizat în mod constant de părți ca instrument de comunicare profesională, poate constitui, în principiu, un „anunț” valabil în sensul formei textuale prevăzute de art. 320 din Codul civil, cu condiția ca acesta să fie clar, neechivoc și recepționat de destinatar, moment de la care începe să curgă termenul de preaviz. Documentele din dosar confirmă însă că, dincolo de problema formei, modul concret în care a fost realizată încetarea raportului profesional – raportat la contextul conflictual, la neexecutarea acțiunii promise și la excluderea clientului din grupul de comunicare – nu a asigurat un preaviz efectiv de 10 zile și nici protejarea reală a intereselor clientului în perioada de tranziție.

În evaluarea conduitei avocatei, Comisia are în vedere și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia, în cauzele care privesc minori, interesul superior al copilului trebuie considerat primordial, iar autoritățile și profesioniștii implicați în proceduri judiciare au obligația să asigure nu doar garanții formale, ci o protecție efectivă a acestui interes. În contextul unei proceduri penale presupuse acte de violență asupra unui copil, întreruperea bruscă a asistenței juridice, fără asigurarea continuității apărării, este de natură să afecteze aceste standarde și să golească de conținut dreptul la apărare și accesul efectiv la justiție.

Deși Curtea Europeană a Drepturilor Omului nu se pronunță asupra răspunderii disciplinare a avocaților, standardele sale privind interesul superior al copilului și efectivitatea asistenței juridice în procedurile penale oferă repere interpretative relevante

pentru aprecierea conduitei profesionale în prezenta cauză. Raportat la aceste standarde, precum și la normele Legii cu privire la avocatură, ale Statutului profesiei de avocat și ale Codului deontologic, Comisia concluzionează că apărările formulate de avocată, inclusiv cele suplimentare, nu sunt suficiente pentru a înlătura caracterul necorespunzător al conduitei sale în etapa finală a raportului profesional.

Pe cale de consecință, Comisia constată existența unei abateri disciplinare în acțiunile avocatei Doina-Ioana Străisteanu, manifestată prin încălcarea obligațiilor profesionale privind comunicarea loială cu clientul, exercitarea mandatului cu diligența necesară și încetarea raportului de asistență juridică într-o manieră care a prejudiciat sau a fost de natură să prejudicieze interesele acestuia. Apărările întemeiate pe pretinsa „presiune” exercitată de client nu pot fi reținute, în lipsa unor probe convingătoare rezultate din transcriptul integral al convorbirilor, și nu justifică încetarea abruptă a raportului profesional.

VIII.

Comisia apreciază că ansamblul circumstanțelor reținute în cauză impune aplicarea unei sancțiuni disciplinare, dar permite orientarea către o sancțiune mai blândă. Se are în vedere, pe de o parte, gravitatea modalității de încetare a mandatului și riscul de vid de reprezentare într-o cauză penală ce privește un minor, iar, pe de altă parte, faptul că, anterior încetării raportului profesional, avocata a întreprins anumite demersuri procedurale în interesul clientului și nu s-a demonstrat reaua-credință a acesteia. Abaterea astfel reținută întrunește elementele prevăzute de art. 56 din Legea cu privire la avocatură, coroborat cu dispozițiile relevante ale Statutului profesiei de avocat și ale Codului deontologic al avocatului, justificând aplicarea unei sancțiuni disciplinare. Ținând cont de aceste elemente, precum și de standardele interne și europene privind protecția interesului superior al copilului și necesitatea asigurării unei asistențe juridice efective, Comisia apreciază că sancțiunea avertizarea reprezintă o reacție disciplinară proporțională. Această sancțiune este aptă să sancționeze conduita necorespunzătoare la încetarea mandatului și, totodată, să aibă un efect preventiv, determinând avocata să manifeste pe viitor un nivel sporit de diligență în gestionarea raporturilor cu clienții, menținând în același timp încrederea publicului în profesia de avocat.

IX.

În temeiul art. 44 alin. (2) lit. d), art. 56 și art. 57 din Legea nr. 1260/2002 cu privire la avocatură, al Statutului profesiei de avocat și al Codului deontologic al avocatului, Comisia pentru etică și disciplină,

DECIDE:

1. **A constata** că avocata **Doina-Ioana STRĂISTEANU**, titulara licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 2040, eliberată la 14.12.2010, **a comis o abatere disciplinară**, prin încetarea necorespunzătoare a raportului de asistență juridică cu petiționarul Eugeniu XXXXXX, cu încălcarea obligațiilor de comunicare loială, diligență și protejare a intereselor clientului, fapt manifestat prin transmiterea mesajului prin aplicația *WhatsApp*, fără notificare oficială cu preaviz efectiv de rezilierea contractului de asistență juridică și fără asigurarea continuității rezonabile a apărării clientului.

2. **A aplica** avocatei **Doina-Ioana STRĂISTEANU**, titulara licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 2040, eliberată la 14.12.2010, sancțiunea disciplinară sub formă de **avertizare**.
3. **A transmite** Consiliului Uniunii Avocaților și Baroului Avocaților Chișinău, prezenta Decizie în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (18) din Statutul profesiei de avocat.
4. **A publica** prezenta Decizie pe pagina web oficială a Uniunii Avocaților din Republica Moldova.
5. Decizia intră în vigoare la data adoptării însă poate fi contestată în procedură de contencios administrativ în Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (adresa: mun. Chișinău, str. Kiev, nr. 3) în termen de 30 zile de la comunicare în conformitate cu prevederile art. 42 alin. (6) din Legea nr. 1260/2002 cu privire la avocatură și Codul Administrativ al Republicii Moldova.

**Președintele Comisiei
pentru Etică și Disciplină**

Cristina SULTAN